

ORDONANTA nr. 29 din 30 august 2010
privind modificarea si completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea
sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de
energie

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 616 din 31 august 2010

Data intrarii in vigoare:

03 Septembrie 2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I. 13 din Legea nr. 138/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

ART. I

Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera i) se introduc două noi litere, literele i¹) și i²), cu următorul cuprins:

"i¹) consum final brut de energie - consumul de produse energetice furnizate în scopuri energetice industriale, transporturilor, sectorului casnic, serviciilor, inclusiv serviciilor publice, agriculturii, silviculturii și pescuitului, inclusiv consumul de energie electrică și termică din sectorul de producere a energiei electrice și termice, precum și pierderile de energie electrică și termică din distribuție și transport;

i²) obligație referitoare la energia regenerabilă - sistemul de promovare care fie impune producătorilor de energie să includă în producția lor o anumită proporție de energie din surse regenerabile, fie impune furnizorilor de energie să includă în furnizarea de energie o anumită proporție de energie din surse regenerabile sau care impune consumatorilor de energie să includă în consumul lor o anumită proporție de energie din surse regenerabile. Sistemele în cadrul cărora astfel de cerințe pot fi îndeplinite prin utilizarea certificatelor verzi sunt incluse în definiție;".

2. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Ministerul de resort elaborează Planul național de acțiune în domeniul energiei regenerabile potrivit modelului stabilit de Comisia Europeană, în concordanță cu prevederile art. 4 alin. (1) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE ."

3. La articolul 15 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

"b) România poate, prin acorduri comune cu terțe țări, coopera la realizarea unor proiecte referitoare la producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie. Cooperarea respectivă poate implica și operatori privați."

4. La articolul 20, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(5) Raportul prevăzut la alin. (4) detaliază:

a) ponderile sectoriale, energie electrică, încălzire și răcire și transport și, respectiv, globale de energie din surse regenerabile din cei 2 ani calendaristici precedenți și măsurile luate sau propuse la nivel național de promovare a dezvoltării energiei din surse regenerabile ținând seama de traiectoria orientativă din anexa I partea B a [Directivei 2009/28/CE](#) ;

b) introducerea și funcționarea sistemelor de promovare și a altor măsuri de promovare a energiei din surse regenerabile și orice evoluții ale măsurilor utilizate cu privire la cele stabilite în Planul național de acțiune în domeniul energiei regenerabile al statului membru și informații privind modul în care energia electrică care beneficiază de sprijin este alocată consumatorilor finali, potrivit prevederilor art. 3 alin. (6) din [Directiva 2003/54/CE](#) ;

c) modalitățile în care au fost structurate sistemele de promovare pentru a lua în considerare aplicațiile care utilizează energie regenerabilă și care oferă avantaje suplimentare față de alte aplicații comparabile, însă au costuri mai ridicate, inclusiv biocarburanții produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material lignocelulozic;

d) funcționarea sistemului de garanții de origine pentru energie electrică, încălzire și răcire din surse regenerabile de energie și măsurile luate pentru a asigura fiabilitatea și protecția sistemului împotriva fraudării;

e) progresele înregistrate în evaluarea și îmbunătățirea procedurilor administrative de îndepărtare a eventualelor obstacole identificate în reglementări și de altă natură apărute în calea dezvoltării energiei din surse regenerabile;

f) măsurile luate pentru a asigura transportul și distribuția energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și pentru a îmbunătăți cadrul sau normele pentru suportarea separată sau în comun a costurilor prevăzute la art. 16 alin. (3) din [Directiva 2009/28/CE](#) ;

g) dezvoltarea disponibilității și utilizării resurselor de biomasă în scop energetic;

h) prețul de comercializare și schimbările în ceea ce privește utilizarea terenurilor asociate cu intensificarea utilizării biomasei și a altor forme de energie din surse regenerabile;

i) dezvoltarea și utilizarea în comun a biocarburanților produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material lignocelulozic;

j) impactul estimat al producției de biocarburanți și a biolichidelor asupra biodiversității, resurselor de apă, calității apei și solului de pe teritoriul României;

k) reducerea estimată netă a emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării energiei din surse regenerabile;

l) excesul estimat de producție de energie din surse regenerabile al României în comparație cu traiectoria orientativă, care ar putea fi transferat altor state membre, precum și potențialul estimat pentru proiecte comune, până în anul 2020;

m) cererea estimată de energie din surse regenerabile care trebuie să fie satisfăcută altfel decât prin producția internă până în anul 2020;

n) informații privind modul de estimare a ponderii deșeurilor biodegradabile din deșeurile utilizate la producerea energiei și privind măsurile luate pentru a ameliora și verifica aceste estimări."

5. La articolul 20, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

"(6) În fiecare raport se pot corecta datele din rapoartele precedente."

6. La articolul 23, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

"a) excesul estimat al producției sale de energie din surse regenerabile comparat cu obiectivele orientative stabilite potrivit anexei I partea B a [Directivei 2009/28/CE](#), care ar putea fi transferat către alte state membre, în conformitate cu art. 16-19, precum și potențialul său estimat pentru proiecte comune, până în anul 2020;"

7. După articolul 23 se introduce un nou articol, articolul 23¹, cu următorul cuprins:

"Art. 23¹. - Documentul previzional prevăzut la art. 23 se actualizează în raportul menționat la art. 20 alin. (4)."

8. După capitolul IX se introduc două noi capitole, capitolele IX¹ și IX², cu următorul cuprins:

"CAPITOLUL IX¹

Proceduri administrative

Art. 24¹. - (1) Autoritățile publice cu competențe în acordarea de autorizații, licențe, avize sau certificate pentru centralele de producere a energiei electrice, pentru rețelele de transport și distribuție a energiei electrice sau pentru rețelele de încălzire/răcire ce utilizează surse regenerabile de energie și în procesele de transformare a biomasei în biocarburanți sau alte produse energetice sunt obligate să emită aceste documente în baza unor proceduri specifice elaborate cu respectarea principiului proporționalității și cu luarea în considerare a structurii specifice a sectorului energiei produse din surse regenerabile.

(2) Reglementările prevăzute la alin. (1) sunt obiective, transparente, proporționale, nu fac discriminare între solicitanți și țin cont de particularitățile fiecăreia dintre tehnologiile care utilizează surse regenerabile de energie.

(3) Pentru instalațiile cu putere instalată sub 1 MW și pentru instalațiile de producere distribuită a energiei din surse regenerabile se stabilesc proceduri simplificate prin reglementările prevăzute la alin. (1).

(4) În reglementările și codurile din domeniul construcțiilor se introduc măsuri pentru a crește ponderea tuturor tipurilor de energie din surse regenerabile în domeniul construcțiilor.

Art. 24². - Până la 31 decembrie 2014, reglementările și/sau codurile menționate la art. 24¹ alin. (4) prevăd utilizarea unor niveluri minime de energie din surse regenerabile de energie în cazul clădirilor noi și al celor existente care fac obiectul unor renovări majore.

CAPITOLUL IX²

Sisteme de certificare pentru instalatori și campanii de informare

Art. 24³. - (1) Până în anul 2012, autoritățile publice responsabile, sub coordonarea ministerului de resort, elaborează și pun la dispoziția instalatorilor de cazane și sobe mici pe bază de biomasă și de sisteme fotovoltaice solare și termice solare, de sisteme geotermice de mică adâncime și pompe de căldură scheme de certificare sau sisteme de calificare echivalente.

(2) Schemele prevăzute la alin. (1) au la bază criteriile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) România recunoaște certificarea acordată de celelalte state membre în conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (2).

Art. 24⁴. - Autoritățile administrației publice centrale și locale cu responsabilități în domeniul promovării energiei din surse regenerabile organizează programe adecvate de informare, de sensibilizare, de îndrumare sau de formare cu privire la avantajele și aspectele practice ale dezvoltării și utilizării energiei din surse regenerabile."

9. După Notă se introduce anexa "Criterii aferente schemelor de certificare a instalatorilor", prevăzută în anexa la prezenta ordonanță.

ART. II

[Legea nr. 220/2008](#) pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul economiei,
comerțului și mediului de afaceri,
Adriean Videanu

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Gheorghe Răzvan Murgeanu,
secretar de stat

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu

Președintele Autorității Naționale de
Reglementare în Domeniul Energiei,
Iulius Dan Plaveti

București, 30 august 2010.
Nr. 29.

ANEXĂ

(Anexa la [Legea nr. 220/2008](#))

Criteria aferente schemelor de certificare a instalatorilor

ART. 1

Procesul de certificare sau calificare este transparent și definit în mod clar.

ART. 2

Instalatorii pentru pompa de căldură și de biomasă și pentru instalațiile geotermale, termice solare și cele fotovoltaice solare sunt certificați printr-un program de formare acreditat sau de către un organism de formare acreditat.

ART. 3

Acreditarea programului sau a organismului de formare se realizează de către organisme desemnate. Organismul acreditat are obligația de a se asigura că programul de formare oferit de organismul de formare prezintă continuitate sau acoperire regională ori națională. Organismul de formare trebuie să dețină dotări tehnice specifice pentru a oferi formare practică, inclusiv anumite echipamente de laborator sau facilități corespunzătoare pentru a asigura formarea practică. De asemenea, organismul de formare trebuie să ofere, pe lângă formarea de bază, cursuri scurte de perfecționare privind problemele tipice, inclusiv noile tehnologii, pentru a permite perfecționarea continuă în domeniul instalațiilor. Pot avea calitatea de organism de formare producătorul instalației sau al sistemului, institute sau asociații.

ART. 4

Formarea care se încheie cu certificarea sau calificarea instalatorului include atât o parte teoretică, cât și una practică. La finalul formării, instalatorul trebuie să dețină calificările necesare pentru instalarea echipamentelor și sistemelor relevante în scopul de a îndeplini cerințele clientului de performanță și fiabilitate ale acestora, de a-și însuși competențe la un înalt nivel de calitate și de a respecta toate codurile și standardele aplicabile, inclusiv cele referitoare la energie și etichetare ecologică.

ART. 5

Cursul de formare se încheie cu un examen pentru obținerea unui certificat sau a unei calificări. Examenul constă într-o probă practică de instalare corectă a cazanelor și a cuptoarelor de biomasă, a pompelor de căldură, a instalațiilor geotermale sau a instalațiilor termice solare și a celor fotovoltaice solare.

ART. 6

Sistemele de certificare sau sistemele de calificare iau în considerare următoarele orientări:

1. Programele de formare acreditate ar trebui oferite instalatorilor cu experiență la locul de muncă și care au urmat sau urmează tipurile de formare menționate în continuare:

a) în cazul instalatorilor de cazane și cuptoare de biomasă: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal, instalator de țevi și conducte, instalator de instalații termice sau tehnician de instalații sanitare și de încălzire sau de răcire;

b) în cazul instalatorilor de pompe de căldură: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal sau instalator de instalații frigorifice și deținerea calificării de bază ca electrician și instalator de apă și canal (tăierea țevilor, sudarea manșoanelor de

țeavă, lipirea manșoanelor de țevă, izolarea, etanșarea garniturilor, verificarea scurgerilor și instalarea sistemelor de încălzire sau de răcire);

c) în cazul instalatorului de instalații termice solare sau fotovoltaice solare: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal sau electrician, deținerea calificării de bază ca instalator de apă și canal, electrician și calificare pentru lucrări de aplicare a învelișurilor în construcții, inclusiv cunoștințe de sudare a manșoanelor de țevă, lipire a manșoanelor de țevă, izolații, etanșare a garniturilor, verificare a scurgerilor la lucrările de apă și canal, capacitate de a efectua racordări la rețea, familiarizare cu materialele de bază pentru acoperiri, metodele de descărcare în arc și de sudare; sau

d) un program de formare profesională care să îi ofere unui instalator calificările specifice, echivalente cu 3 ani de instruire în calificările menționate la lit. a), b) sau c), inclusiv învățământ la clasă și la locul de muncă.

2. Partea teoretică a formării instalatorului pentru cuptoare și cazane de biomasă ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de biomasă și să cuprindă aspecte ecologice, combustibili din biomasă, logistică, protecția împotriva incendiilor, dotări aferente, tehnici de ardere, sisteme de aprindere, soluții hidraulice optime, compararea costurilor și a rentabilității, precum și proiectarea, instalarea și întreținerea cazanelor și cuptoarelor de biomasă. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a standardelor europene în domeniul tehnologiei și combustibililor din biomasă, de tipul peletelor, precum și a legislației naționale și comunitare referitoare la biomasă.

3. Partea teoretică a formării instalatorilor de pompe de căldură ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de pompe de căldură și să acopere resursele geotermale și temperaturile surselor subterane din diferite regiuni, identificarea conductibilității termice a solurilor și a rocilor, reglementări privind utilizarea resurselor geotermale, fezabilitatea utilizării pompelor de căldură în construcții și determinarea celui mai potrivit sistem de pompe de căldură, precum și cunoștințe privind cerințele tehnice, siguranța, filtrarea aerului, racordarea la sursa de căldură și planul sistemului. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a standardelor europene pentru pompe de căldură, precum și a legislației naționale și comunitare relevante. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:

a) înțelegerea de bază a principiilor fizice și de funcționare a pompei de căldură, inclusiv a caracteristicilor circuitului pompei de căldură: contextul dintre temperaturile joase ale mediului absorbant de căldură, temperaturile mari ale sursei de căldură și eficiența sistemului, determinarea coeficientului de performanță (COP) și factorul de performanță sezonieră (FPS);

b) înțelegerea componentelor și a funcționării lor în cadrul circuitului pompei de căldură, cum ar fi compresorul, ventilul de destindere, evaporatorul, condensatorul, armăturile și garniturile, uleiul de ungere, refrigerentul, supraîncălzirea și subrăcirea și posibilitățile de răcire în cazul pompelor de căldură;

c) capacitatea de a alege și de a dimensiona componentele în situații tipice pentru domeniul instalațiilor, inclusiv de a determina valorile tipice ale necesarului de frig pentru diferite clădiri și pentru producerea de apă caldă pe baza consumului de energie, de a

determina capacitatea pompei de căldură privind necesarul de frig pentru producerea de apă caldă, pentru masa de conservare a clădirii și pentru furnizarea neîntreruptă de curent; determinarea componentei rezervor-tampon și a volumului acesteia, precum și integrarea unui al doilea sistem de încălzire.

4. Partea teoretică a formării instalatorilor pentru instalațiile termice solare și cele fotovoltaice solare ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de produse solare și comparații între cost și profitabilitate și să cuprindă aspecte ecologice, componente, caracteristicile și dimensionarea sistemelor care utilizează energie solară, selectarea de sisteme precise și dimensionarea componentelor, determinarea necesarului de căldură, protecția împotriva incendiilor, dotări aferente, precum și proiectarea, instalarea și întreținerea instalațiilor termice solare și a celor fotovoltaice solare. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, cunoașterea standardelor europene privind tehnologia și certificarea, precum Solar Keymark, precum și a legislației naționale și comunitare aferente. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:

a) capacitatea de a lucra în condiții de siguranță, utilizând echipamentul și uneltele necesare și punând în aplicare codurile și standardele de siguranță și capacitatea de a identifica pericolele legate de lucrările de energie electrică, apă și canal, precum și pericolele de altă natură asociate instalațiilor solare;

b) capacitatea de a identifica sistemele și componentele specifice pentru sistemele active și pasive, inclusiv proiectarea lor mecanică, și de a determina amplasarea componentelor, planul și configurația sistemului;

c) capacitatea de a determina zona necesară pentru instalare, orientarea și înclinarea încălzitorului de apă solar și ale celui fotovoltaic solar, ținând cont de umbră, de accesul solar, de integritatea structurală, de oportunitatea instalării din punctul de vedere al clădirii sau climei și de identificarea diferitelor metode de instalare potrivite pentru tipurile de acoperiș și proporția echipamentelor necesare pentru instalare în cadrul sistemului; și

d) în special, pentru sistemele fotovoltaice solare, capacitatea de adaptare a schemei electrice, inclusiv determinarea curenților nominali proiectați, selectarea tipurilor corespunzătoare de conductori și a valorilor nominale corespunzătoare pentru fiecare circuit electric, determinarea dimensiunii corespunzătoare, a valorilor nominale și a locațiilor pentru echipamentele și subsistemele aferente și selectarea unui punct corespunzător de interconectare.

5. Certificarea instalatorilor ar trebui să fie limitată în timp, astfel încât se recomandă un seminar sau un curs de perfecționare pentru a se asigura continuitatea certificării.
